

Подписка-та на спомоществованія-та става въ Цариградъ, въ Писанището на вѣстника, Асма-алѣ въ пиричѣиѣтъ у Джамѣѣ-ханъ № 15, а по вънъ при отглаголюванѣтъ настоятели, които отглаголюватъ за вѣстникѣтъ.

Статиѣ и писма за общсполезны работѣ отглаголюватъ ся безъ платѣ. стиги есѣмо да сѣ снабдени съ вѣрны подписки. За частны извѣстѣя плаща ся по гр. 2 за реда

Листъ за политика и книжевностъ.

На настоятелитъ ся устѣхва по петь
на сто отъ цѣлѣтъ на спомоществованія
като съберѣтъ отъ три спомоществованія
на горѣ и ги издѣлѣсатъ.

10

18

Познати ся вѣкому чувствата които
взводшевявать Цариградскѣхъ Патри-
аршихъ колкото ся касае до нѣст. Ака-
Българскій народъ бы склонилъ да ѣ се
подчини просто и безусловно, него-
вити священноначальници лиѣсто наказа-
нѣя, щехъ направиѣ похваленѣа да за-

πρέποντος σεβασμοῦ προσηνήχθημεν πρὸς αὐτὸ τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ἡμεῖς πάντες ἐν γένει, καὶ ἡ Α. Μακαριότης ἰδίᾳ ὁ Ἐξάρχος. ὅτε ἀναγθεῖς κατὰ θεῖαν πρόνοιαν εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα τῆς ὀρθοδόξου Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας ἀφίκετο εἰς Βασιλεῦσάν. Παρὰ τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους ἐπιθυμίαν, ἡμεῖς ἐπ' ἐλπίδι τοῦ ὅτι θὰ δυνηθῶμεν τελευταῖονας φέρωμεν εἰς συναίσθησιν καὶ πείσωμεν τὴν Α. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἐμένομεν ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἀπραχτοῦντες καὶ δὲν παρεσῶρημεν ὑπὸ τῶν φιλογενῶν συμβουλῶν καὶ παρενθαῤῥύσεων. Εἰλικρινῶς ἐπιποθοῦντες νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὸν εὐαγγελικὸν καὶ πνευματικὸν σύνδεσμον μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἐγράψαμεν καὶ ἀπαξ καὶ δις καὶ τρίς, παρεκαλέσαμεν, μετεχειρίσθημεν ἅπαντα τὰ μέσα, ἐξεπληρώσαμεν τὸ καθήκον ἡμῶν μέχρι τέλους Ἄλλ' ὅσπασαι αὐταὶ αἱ ἐθνικαὶ καὶ μερικαὶ προσπάθειαι ἐματαιώθησαν. Ἡ πεισμονὴ καὶ ἡ διαγωγὴ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἀπέναντι τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ εἰσι πράγματα ἀπαράδειγμα τισα ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ. Ἐκ τούτοις ὁμως τὸ Πατριαρχεῖον δὲν περιωρίσθη εἰς ἀπλὴν τινα καὶ ἀπραχτοῦσαν πεισμονήν. Ἐλπίζον ὅτι θὰ σπλύνῃ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τοῦ εὐσεβοῦς Βουλγαρικοῦ λαοῦ, καὶ συστήσῃ αὐτὸν καὶ ἡμᾶς κακῶς εἰς τὰς ἄλλας ὀρθοδόξους ἐκκλησίας κάμνει κακὴν χρεῖσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, καὶ ὅτε μὲν ναθεῖται, ὅτε δὲ ἀφορίζει καὶ ἀναθεματίζει ποιμένας τοὺς ὁποίους ὁλκλήρος ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς περιστοιχίζει μετὰ σεβασμοῦ θαθέος, καὶ ἀπέριτο ἀφοσιώσεως καὶ οἰτινες ἐν μέσῳ τῶν δυσχερειῶν, ἐν μέσῳ προβλεπόμενων καὶ ἀνεπιπτῶν κωλυμάτων, ἐν μισῶ τοσοῦτων δυστυχημάτων ἡδυνήθησαν καὶ δίκαια ἐθνικὰ νὰ ὑποστηρίξωσι, καὶ τὴν πίστιν τοῦ ἔθνους νὰ διασώσωσι ἀλώθητον καὶ ἀμώμητον. Τὸ αὐτὸ μισὸν κατὰ τῶν ἡμετέρων δικαίων φυσῶν Πατριαρχεῖον ἐτόλμησε καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ νὰ ἐκδώσῃ καὶ ἄλλο ἐλεεινὸν γράμμα διὰ τοῦ ὁποίου αὐστηρῶς καταδικάζει ἡμᾶς διὰ τὴν τελεσθεῖσαν ὑφ' ἡμῶν ἱεράν λειτουργίαν τῆς 11 Μαΐου, πανηγυρικὴν ἡμέραν τῆς εορτῆς τῶν αἱρεσῶν τῶν διδασκάλων καὶ φωστήρων τοῦ ἔθνους ἡμῶν, Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου καὶ ἐκφέρει οὕτως ἀκριτοὺς καὶ οὐτὶς ἀδίκους καθαιρέσεις καὶ ἀφορισμούς καὶ ἀναθέματα. Ἄλλ' ὁ κόσμος καὶ ἡ θρησκευτικὴ τοῦ ἔθνους συνείδησις ἐκ τῶν μῶσι δικαίως τὰς ἀδίκους ταύτας, καὶ ὑπὸ τῆς ἀπελπισίας καὶ φιλαρχίας, οὐδὲ ὑπὸ τῆς εὐτελείας ἐμπνεομένης τῆς μωρίας. Διότι αὐταὶ καὶ μόναι ὥσπιν τελευτῶν καταφύγιον ἔμεναν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐκ τῶν ἀποπειρῶν αὐτοῦ. ἵνα χρημνίσῃ, εἰδυνάτον, τὸ οἰκοδομηθὲν, καὶ κατασκάψῃ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐθνικὸν οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον ἀνηγείραμεν μετὰ τοσοῦτων κόπων, καὶ τὸ ὁποῖον τεθεμελιώται ἐπὶ τῆς ἀκρῆς γωνίας καὶ ἀσλεύτου πέτρας τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας, τὰς ὁποίας αἰδησύνετοι ἐμπαθεῖς πατριαρχικαὶ τιμωρίαι δὲν δύνανται νὰ περικαλύψωσιν. Ἄλλοι δὲ τὰς τιμωρίας ὑπὸ ἐμπαθείας μᾶλλον παρὰ ὑπὸ τῆς εὐσεβείας ἐμπνεομένης τῆς μωρίας πάλαι κατεδικάζεν ὁ μέγας τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πρόμαχος Πατριάρχης Φώτιος, καὶ τὸ νῦν Πατριαρχεῖον ἐνδοξος προκατοχὸς. Ὁν ποτε φοιτῶν καὶ φοδερὸν τὸ ἀνάθημα, ὅτε κατὰ τὰς ἀσεβῶν ὑπέο τῶν εὐσεβῶν ἐφέρετο.....

ди всичко, то е което трѣба да ся прави и тогазъ нещѣе нито лошо да има.

Лесно е да бѣднѣе и да гаднѣе свещенството, че не изпълнява длъжноститѣ си, но трѣба да помисляме и на опѣшнѣ причини, които сѣ го направили какавозъ, да не може да изпълнява длъжноститѣ си. Тѣзи причини споредъ нашето мнѣніе сѣ двояки: първо образованіето на свещеника, второ заплащаната му.

Който знае, какъ сѣ училищата въ които ся приготвятъ нашитѣ свещеници за призваніето си, който знае какъ сѣ нашитѣ Богословски училища и учителитѣ въ тѣхъ, той може да ся чуди какъ нашитѣ свещеници не сѣ еще по-лоши отъ какъвто сѣ! Нашитѣ Богословски училища сѣ заведени въ които ся развива глупостъ, лѣнностъ, немареніе и безгръжностъ. Пѣкото писани листове, научени папалалски изуежъ и сѣщо тѣи папалалски избѣрборани на испытаніята.

Его туй е всичката наука исканото образованіе, което нашитѣ свещеници почерпватъ въ Богословскитѣ училища, като ся приготвятъ за грамадното си призваніе. Учителитѣ нѣ сѣ калуѓери — а сѣ тѣзи думъ нѣе вече сѣ казали какъ сѣ учителитѣ.

Отъ такъвизъ училища *) какъ свещеници може да излѣзе и какъ приготвѣеи? На туй пытаніе ни отговарятъ много жалостни прихѣри по селата. А дѣто имаме пѣкото свещеници достойни и каквито трѣба, тѣ сѣ станали такъвизъ влѣтъ отъ училищата само съ свойскитѣ собствени трудъ за образованіето си.

Втората причина, която не ни дива достойни свещеници, лежи въ самиятъ народъ, т. е. въ това дѣто народътъ имъ не заплаща тѣхъ, както да бѣде осигурено поддържаніето имъ. Нѣе искамы отъ свещеника да е прѣдеиъ у всичко на селото, да подпомага, да събѣтвува, да поучава, да увлича народътъ въ цѣлокупното народно движеніе по всичкитѣ полета на лѣвнѣи животъ, да ги обвѣстява за всичкитѣ народни потребности и т. н. т.,

Сега нека си кажемъ правото: Какъ може той да направи това, когато вселѣи частъ е въ пѣи тежки грижи за поддържаніето си? Когато е принуденъ, тѣи да кажемъ, да ся грѣе постоянно само и само за насущныйтъ си хлѣбъ, когато не знае кѣдъ да дѣне и какъ да настанѣ дѣицата си, когато всякога по-нѣи трепере да ся не срупае какава му нѣи го затисне? Ако искамы да накарамы поповѣтъ да орѣжъ и да копаѣтъ, пѣи да си рабогѣтъ пѣкото, особѣи занайтъ, тогазъ му не трѣба епитрахиль, тогазъ може не ни трѣба ни тоѣи ни епитрахиль му, защото отъ попове орачи, копачи и запалѣици никой никакъ духовнѣи и душевнѣи ползъ не може да има. А за жалостъ нашитѣ селски свещеници сѣ почти всичкитѣ орачи и копачи, тѣи защото на тѣхъ често ся не виждѣ ни дѣиѣи свещенически.

Ако прочее искамы, да бѣдѣтъ свещеницитѣ ни такъвизъ каквито ги всицѣи желаемъ: да бѣдѣтъ първи между народътъ въ селата, тогазъ трѣба да ся по-стараемъ за тѣхното по-добро образованіе и за пристойнѣиѣ имъ заплатѣ.

Братя Селяно! Ако искате да имате добри свещеници, които да изпълняватъ точно длъжноститѣ си, които да пазятъ и да ся трудятъ за душевното и вещественното Ваше благосѣстоиіе, които да ви бѣдѣтъ парѣжи за всичко и да могатъ да ви помагѣтъ въ народнѣи си работѣ, а то гледайте какъ да имъ ся овладѣи една заплаща отъ коѣкого като могатъ да живѣѣѣтъ прилично на званіето си, да могатъ да посветѣтъ всичко си врѣме, всичкитѣ си грижи и стараніѣ само за вашето унагрѣданіе. Гледайте да му ся плаща почтенно, но искайте отъ него да отговори на призваніето си; не прави ли тѣи? Не е ли достоянство да изпълнява високитѣ си длъжностѣ? — Неѣдѣте го тѣрѣи помежу си. Неѣдѣте обаче прави тѣи както по пѣкото мѣсто правѣтъ: да искате отъ свещеника всичкѣи свещенически услуги, а пѣкъ да го оставѣте да ся скалѣа отъ гладъ; да не може да си прѣхранива дѣцата и да ги на-

*) Нашитѣ братѣи сѣ опѣкаватъ отъ Богословскитѣ си училища, ази нѣи кѣи ги пымамы пѣкото че и другитѣ ни училища като сѣ ни на единъ хлѣтъ не се отаѣиѣи учѣи свещеници? Редъ.

при какъто е по добър, но да ставатъ просяци подиръ смъртътъ му а често и при животътъ му.

Ако вървимъ все тъй и за напредъ както сме до сега, вървѣли, свещеницигъ ли не ще бѣдѣтъ никга наши добротворителци, но ще бѣдѣтъ еще и пропастители на народни, които ще дѣрѣтъ и ще събдицатъ народътъ, както нмъ приляга и съ помощтъ на туй просвещение и грабителство, тѣ ще ставатъ еще повече дембелы, и ще ни оставятъ за всегда все въ нестѣтъ тъмъ на незнаянето и на глупостта, и съ бездѣлничеството си тѣ ще опозорѣватъ лицето си и почтенството си, ще парализиратъ нравственото чувство на стадото си, и тѣй ще ни докаратъ най послѣ до пропасть. И свещеницитъ сѣ человекъ, неугодни причини могатъ също да развиритъ и тѣхъ както и всякого друго человека, а развратенъ свещеникъ е истинна отрова за населеніята между които живѣе.

Нека ся съветимъ сега поне та отъ сега, да не правимъ злото, което нмаме вече, да става по-голямо. Трѣба да гледамы за напредъ да бѣдѣтъ свещеницитъ и по учены и по правственны, и да ся погържимъ да имѣтъ еднъ редовимъ и пристойна заплатѣ, но и да искамы отъ тѣхъ да бѣдѣтъ върни на служеніето си, да отговарятъ на това на което сѣ повишави. Само тогавъ, когато нмъ когато народътъ въскъпява своитъ къмъ свещеницитъ обязательства, тогавъ само можемъ съ плно право да искамы отъ тѣхъ да изпълняватъ и тѣ своитъ дължности, — или ако не да ги патирямы.

Така говори къмъ своитъ сѣмъродници Сърбитъ вестникъра по тозѣ томокозъ вѣстенъ въпросъ за свещенството, а моисеишъ ли да кажемы нмъ на нашитъ сѣмъродници шчо по вечни и по хубаво отъ това по тѣмъ чистѣ!

Послѣдния расправа съ Право.

Неското ни, читатели, поасть? Ето чуйте и узнайте. Право, вѣзшо въ почуды! Сега чакъ съ себѣ тѣмъ да си чудя съ свѣтътъ и съ хората! "Чуденъ е този свѣтъ а еше по-чудни сѣ хората." Съ тѣмъ думи захвача то послѣднитъ си кмы насъ отговоритъ. По тукатъ си оставя пакъ свѣтътъ и хората и се засакъва по небето да разглежда планетитъ и звѣздитъ, и обмисля до то отъ тамъ да расправа на чистотѣти си, че нмамо "планети отъ различни величини, и нмамо еше и звѣзды толкова на дѣленъ шотъ на челоушкото око си прѣстапнати кѣто една "блѣзача" (1). Подѣтъ това за да покаже еше че нмъ сѣ рѣзко направило по небеса, расказва за нмъ откритиѣ, какъ намерило то тѣмъ че, всенчикъ тѣмъ звѣзды и планети прѣсѣкати на купоне по небесното пространство прѣбывающы и гармоничны. Искени тѣмъ тѣмъ набрани изиди и откритиѣ, на нмъ зачуленото Писмо на дѣлобъ и свѣтаелна мисль: "Значи и хората не сѣ тѣй по межу си" изидна то, като расказва за развирѣнѣята които го обзени когато видѣло и прочеко Добавекътъ на Мakedоншъ отъ 9-й Май 1872.

И наистина развирѣнѣята които обзени нашитъ стѣбрътъ заслужаватъ вниманіето на читателитъ, както по своитѣ странности и причудливостъ, тъй по своитѣ чинности. Защото какъво хубино шѣше да сѣ и особенно за Право, ако да бѣхъ хората като звѣздитъ и планетитъ немуже сѣбѣ ни пошнучише ся на еднѣ законъ не противурѣчѣтъ на гармоничнитъ! Тогавъ, о, тогавъ, въ това блаженно арбѣе, Право шѣше свободно да си дрынка, като прѣзидна арбѣе изидуващъ отъ който вѣтръ бы подохъзѣтъ, и вской п одчи и енъ на своитъ за като меше безвѣздно да тирпи неговитъ прѣзентшумъ, и то шѣше да бѣде шѣстилно необескоуконо по ни отъ Мakedоншъ, ни отъ Остенъ, ни отъ нищо друго! Хубаво. Блаженно арбѣе шѣше да бѣде то, за Право и за всенкии като него изиджати. Но Великиятъ архитектонъ — Богъ, въ нмъ глупавѣтъ желаніа на подобитъ тирпи неискѣтъ да създаде въ свѣтътъ само шѣвотати, не създадъ шѣстиѣта надарени съ умъ и разумъ, съ слово и разсѣдѣтъ, и тови лѣшшо нмѣето Право отъ желасното насладѣние да глужи свѣтътъ безвѣздно съ таквими дръвѣмъ енѣософій и абидирѣснѣи сиогизмъ, съ лѣквато постоянно гощава то шѣвотитъ нмѣетъ! Несѣстѣе за Право тона, но шчо да си правни танѣзѣ безъ волѣта Божій ни които и то, както и немѣтъ трѣба да ся покорувамы.

По ширъ тона по горѣтъ а наивно запленѣто чужденіе и посмѣваніе въ знаніе и на астрономіитъ подиръ страннѣето опредѣленіе (звѣздитъ отъ далечнѣе видѣнѣи като облачата) и по страннѣето желаніе нѣможе показва Право, ся нмѣща да расправа за нмѣаніето на шѣвотитъ и за дълготѣиѣтъ на шѣвотитъ, шчо нмѣтъ, шчо тона ставѣа дѣла и занѣмѣа съ нмѣирѣтворѣтъ хука-инѣтъ, а дѣтъ които нмѣирѣтворѣтъ охука-инѣтъ редактори на Право долазѣтъ на вѣнчѣтъ шѣвотитъ отъ Мakedоншъ, че ти напалѣта шѣвотитъ си (насъ нмѣошѣстѣно чистѣ)! Той призовава Читателитъ на Право и Мakedоншъ да сравнитъ нмѣтъ кѣто редакторитъ на тѣмъ два листа взимно шѣтъ си нмѣнѣи, че шѣтъ да видѣтъ кой отъ тѣхъ е въ правѣето си, и за да ги прѣдразножи, види ся, на шѣвотѣ стрѣжа, той нмѣтъ посочилъ добѣвѣтъкъ нмѣтъ отъ 9-й Май, като зашѣвѣдѣтъ на ги убѣдиѣны, шчо не нмѣтъ нмѣтъ си нмѣнѣнѣи въ нешѣното величѣе на редакторѣтъ си, и че тона бѣло то нешѣното величѣе произвѣденіе, а овнѣи хубави статіи, сѣ еше не-хубавитъ изидѣни въ вѣстникѣтъ ни бѣли зѣмѣи отъ чужди вѣстници нмѣтъ доставѣни нмѣтъ отъ достѣиѣи шѣвотитъ ни отъ далечѣ и отъ близѣу. . . .

Ний бы могли да пошѣтѣна Право, кои сѣ тѣмъ дошѣнѣи наши шѣвотитъ отдалѣчѣ и отъ близѣу и кои сѣ достѣиѣнѣи нмѣтъ статіи, по които на отдаѣнѣи на тона нмѣмѣтъ важнѣостъ, нмѣтъ си задоволяѣнѣи само съ неговѣето свѣдѣтелство, като на прогрѣснѣи нмѣтъ стѣвирѣнѣи, че не нмѣнѣнѣи шѣвотитъ нмѣтъ хубѣи шѣвотитъ, ако тѣ сѣ нмѣтъ достѣиѣнѣи отъ шѣвотитъ, нмѣтъ шѣтъ отъ чужди вѣстници, шѣтъ че камѣнѣи нмѣнѣи

[illegible]

Монітерзът на Илперіжжт обнародва відбудовищт усагъ за продаваниѣ на десетцѣтигъ, сѣчениѣ отъ министра на финанцигъ и съ окружно писмо отъ Н. В. Великиѣ Везирѣ испратенѣ до всичкѣ главни управители на Вилметыгъ, а точно негово непъниленіе.

